AMICS DEL MUSEU D'ART

Benvolguts amics,

L'any passat, els AMd'A vàrem instaurar una beca destinada a recolzar el Museu d'Art de Girona en aquelles actuacions que permetin i/o demanin una tasca externa de suport mitjançant projectes de conservació, investigació i difusió del patrimoni artístic i cultural del Museu.
Seguint aquest esperit, aquest any la junta de l'AMd'A proposarem a l'assemblea ajudar el Museu d'Art en l'objectiu de fer del Museu un autèntic fons representatiu de l'art de les nostres comarques. Volem col·laborar amb la direcció del Museu ajudant a omplir els buits existents en les diferents col·leccions.
Proposarem col·laborar en la recerca, i en la mesura que puguem, a trobar el finançament per a l'adquisició de les peces que els tècnics del Museu d'Art consideren imprescindibles per completar les col·leccions del Museu d'Art.
Creiem que aquesta tasca encaixa amb l'objectiu de la nostra associació, "fomentar i donar a conèixer el Museu d'Art de Girona i ajudar en la conservació i millora del seu patrimoni".

Manel Cassú

© Xavier Carreras

Gegants en mig de la ciutat, Xavier Carreras, fotografia guanyadora del primer premi del concurs "L'art gòtic als carrers de Girona"

Visita guiada a Empúries el 26 de setembre

Darreres activitats dels Amics

A mitjan mes de setembre, vàrem fer una visita a l'exposició d'escultures d'en Manel Palahí **Reconstrucció 2009**, als Banys Àrabs, visita guiada per l'autor, que ens va explicar la seva obra amb tota mena de detalls.

La sortida matinal a **Empúries** el 26 de setembre, va ser d'aquelles que deixen petja. El director, Xavier Aquilué, ens va oferir una visita guiada "personalitzada". Agraïm el seu entusiasme en les explicacions.

La visita a **Sta. Maria de Vilabertran i Sant Pere de Rodes**, acompanyats per Maria Rosa Ferrer (directora del Museu Diocesà), fa que mantinguem el nivell alt de les sortides culturals dels AMd'A.

El 28 d'octubre passat el jurat de la **Beca de recerca dels AMd'A** la va declarar deserta, adduint que els treballs presentats no responien als criteris de les bases. El mateix dia es van donar els premis del **concurs de fotografies** "L'art gòtic als carrers de Girona". El primer premi se'l va endur en Xavier Carreras amb "Gegants en mig de la ciutat", i el segon va correspondre a en Joaquim Pélach amb "Capitells".

Dissabte 14 de novembre, acompanyats i guiats per la galerista Magui Noguer, vàrem fer una visita a La Pedrera per veure l'extraordinària exposició **Maillol**.

Dimecres 25 de novembre: conferència sobre **Pere Oller i el seu Temps**, a càrrec de Joan Valero, doctorat en Història de l'Art amb una tesi dedicada a Pere Oller.

Dissabte 28 de novembre: visita al **Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya**, acompanyats pel restaurador (i vell amic del Museu d'Art) Pere Rovira.

Divendres 18 de desembre: Concert de Nadal a càrrec del duet Asterisc®, amb la col·laboració dels Serveis Territorials de Cultura de Girona, el Museu d'Art i la Confraria dels Dolors.

Donem la benvinguda als nous Amics i Amigues:
Emília Colomer i Amat, Xavier Gassiot i Matas, Cristine Martin, Anna Smagina , Joaquim Carreras i Duran, Anna M. Colomer Rubau, Montserrat Prat i Julià, Agnès Pumarola i Batlle Pascale Dissy i Anrys, Neus Ros i Puig i Mireia Virtas i Duran.

LA VEU DE L'AMIC

Divertir-se al Museu

Jordi Pagès

Anar a qualsevol museu requereix un cert esforç de voluntat. Cal conèixer què hi ha, què podràs veure; si pot ser documentar-te una mica, coordinar horaris...
Pel que fa al nostre museu, a més a més, cal un esforç físic per anar-hi, ja que s'ha de pujar fins a la Catedral, amb un grapat d'esgraons asimètrics que t'obliguen a portar un ritme estrany, que encara fa que et cansis més. Sols arribar sense alè i es fa necessària una paradeta abans d'entrar-hi.
La gran notícia, no artística, de l'any 2010 serà la inauguració de l'ascensor que evitarà a qui ho desitgi, naturalment, pujar els esgraons que et porten definitivament al museu i que solen ser els que acaben de rematar el visitant.
Afortunadament, qui aconsegueix superar aquesta prova d'esforç té premi. Pot gaudir de les importants obres que s'exposen, ja sigui de la col·lecció permanent o d'aquelles que hi ha a les exposicions temporals o dels museus convidats.
És clar que, excepte en ocasions extraordinàries, s'hi trobarà quasi sol, amb una solitud que li permetrà moments de recolliment i pau. I s'adonarà que els pocs visitants que es troba solen ser estrangers que s'han assabentat, des de molt lluny, de la importància del nostre museu.
I es preguntarà com pot ser que no hi hagi més persones interessades en l'art, en el nostre art.
I li costarà trobar respostes i per què, però finalment potser trobarà alguns motius, uns de molt elevats i altres més banals i simples. I es fixarà en un, que podrien fer-se seu fins i tot aquells que no han posat mai un peu a un museu: *"visitar un museu és avorrit"*. I el trobarà raonable, perquè enlloc s'ensenya a visitar museus.
No existeix aquesta formació que ens digui com hem d'anar a un museu, com hem de mirar un museu. I és difícil ser autodidacte en aquesta cultura i la gran majoria –de la gran minoria– que visita

Visitants al Museu d'Art de Girona

els museus habitualment no ha rebut cap ensenyament d'aquesta mena, i ho fa segons la seva pròpia intuïció, més ben dit, segons la seva pròpia sensibilitat.
Les direccions dels museus, i el nostre és un clar exemple, han fet i fan moltes accions per incrementar aquesta cultura. Ofereixen, amb més o menys èxit, activitats educatives dirigides tant als més petits com als nois i noies de batxillerat. Cada vegada hi ha més oferta de visites guiades i no cal dir que, aprofitant les noves tecnologies, posen a disposició dels visitants guies particulars en l'idioma que es vulgui.
Sens dubte, totes aquestes accions són positives i s'han de mantenir i incrementar, però falta trobar aquell caliu que faci que anar al museu sigui una activitat relativament habitual, perquè trobem que l'art és divertit.
A més a més, hauríem de saber aprendre, del museu que tenim a mà, com es fa per mirar un museu i, d'aquesta manera, també aprendríem per quan tinguem l'oportunitat de poder estar en museus, que potser no tornarem a anar-hi mai més.
I aprendrem a preparar una visita i a seleccionar el que volem veure. Perquè una de les característiques dels museus, que al mateix temps és un problema, és la seva amplitud i la quantitat d'obres que contenen. És difícil, impossible és podria dir, poder mirar tot el que s'exposa i valorar la importància de cada sala o de cada obra.
Per això ens han d'ensenyar a triar i fer-nos veure que un museu no és un lloc per anar-hi i no tornar-hi fins al cap d'uns anys, o mai més. És un lloc per anar-hi una estona i gaudir d'unes obres, estudiant-les, coneixent el seu autor, la seva història, el seu context. I, si potser, més endavant poder-hi acompanyar i explicar-ho a un amic, a un parent...
De totes maneres cal no somniar. Es fa difícil esperar, avui per avui, que aquesta funció es faci des de l'ensenyament a escoles i instituts, i potser (només potser) seria unes de les funcions del futur del museu. Ensenyar obra a obra i peça a peça i crear-nos la cultura de divertir-nos al museu.
Fer que ens tornem "museu-addictes".